A°. 1815. N°. 149.

UTRECHTSCHE COURANT.

Woensdag den 13. December.

I T A L I E N.

ROMEN *den* 21. *November.* Naar men verzekert hebben de Ministers der groote Mogendheden, aan zijne Eminentie den Kardinaal Secretaris van Staat, het Alliantie Traktaat, betrekkelijk den Oorlog tegen de Barbarijsche Mogendheden, ter hand gesteld. Dit Traktaat is door alle de Souvereinen in derzelver kwaliteit als Grootmeesters der Militaire en Geestelijke Orders in hunne Staten opgerigt, geratificeerd. Door dit Traktaat verbinden zich de Mogendheden niet alleen, om de mishandeling die met even zoo veel beleediging als strafeloosheid, door de Gouvernementen van Africa aan de Christenen uitgeoeffend worden, te doen ophouden; maar verklaren ook teveus, dat zij, om een einde te maken aan de roover ijen die de menschelijkheid onteeren, in die gezegde Staten, zulk eene Regeringsvorm zullen oprigten als de meeste waarborg voor rust en veiligheid oplevert. Het Kontingent der Mogendheden voor dezen Oorlog, zal voor ieder even groot zijn, en het zal aan geene van dezelven veroorloofd wezen, onder welk voorwendsel hoe ook genaamd, meerdere troepen ten dien oogmerke in dienst te nemen, dan bij het Traktaat bepaald zijn. Alle deze troepen zullen eene en dezelfde Uniform dragen. Het zal zijne Heiligheid vrij staan in deze eenen Legaat te benoemen, doch hij zal zich in niets met de tijdelijke zaken mogen inlaten. Dit Traktaat bestaande uit 133 artikelen, behelst dat alle de Christenen in vrijheid gesteld moeten worden en geen gedeelte dier troepen, mogen uitmaken, welke bestemd zijn om die Landen te bezetten.

Men is zeer verwonderd over de bekendmaking van dit Traktaat, doordien men niets vernomen heeft omtrent het geene dienaangaande in het Consistorie, in hetwelk die zaak behandeld moet zijn, voorgevallen is. Dit althans is zeker dat nog geene Bulle tot dezen nieuwen kruistogt, uitgevaardigd is.

Naar men zegt zal zijne Heiligheid aan ieder van de Grootmeesters der Orders eene Wapenrusting en Banier geven.

De geheele Militaire magt tot deze onderneming, is bij het gezegde Traktaat, op 45000 man bepaald; te Ancona zijn reeds verscheidene Gallijen uitgerust.

Naar men zegt heeft de Koning van Spanjen, het Koningrijk Sardinien voor de Koningin van Etrurien geëischt, onder belofte van aan den Koning van dat Rijk, eene behoorlijke schadeloosstelling te doen toekomen. Gezegde Hare Majesteit zoude in dat geval afstand van alle hare overige eischen doen. In onze Staats-Secretarij heeft de grootste werkzaamheid plaats.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den* 30. *November.* Alle de goederen van Mad. *Murat* zijn, na de verzegeling van derzelver Papieren, zoo als bekend is, op nieuw onderzogt; haar Zilverwerk, hetwelk zeer aanzienlijk is, is naar het Bureau der Controle gebragt en zal haar niet teruggegeven worden, alvorens zij de regten daarvan voldaan heeft. *De dood van mijne Echtgenoot* zeide zij dezer dagen, *is niet in staat geweest mij noch mijne Doorl. Familie te treffen, want het lot heeft ons sedert* 18 *maanden vervolgd.* Zij heeft aan de Keizerlijke Canselarij verzogt, haar het Lijk van haren Man te bezorgen, ten einde het behoorlijk te kunnen doen begraven: dan deze heeft haar met dit haar verzoek, aan het Gouvernement der beide Sicilien verwezen. Niettegenstaande het verzoek van Mad. *Murat* om zich naar Praag te mogen begeven, meent men dat het haar niet vergund zal worden hare woonplaats in eene der Forteressen van Hongarijen, noch bij iemand harer nabestaanden te Brunn, te vestigen.

F R A N K R Y K.

PARYS *den* 5. *December.* Gisteren heeft de Kamer der Pairs in geheim Committé besloten, dat er ten minsten tot het nemen van eene decisie vijf achtste der concluderende stemmen vereischt wierden, zoo dat, indien er 160 leden tegenwoordig waren, er honderd hunne stemmen moesten geven.

De zitting van heden wierd ten half elf uren geopend, de getuigen wierden binnengeleid en de beschuldigde voor de balie gebragt. — Na den Kanselier gesproken te hebben, onderhield hij zich eenige oogenblikken met zijne raadslieden, waarop de Kanselier beval dat de overige getuigen successivelijk gehoord zouden worden. De getuigen ondervraagd en gehoord zijnde, zeide de President, alzoo er nu geene getuigen meer te hooren zijn, zoo heeft de Procureur Generaal het woord, waarop de Heer *Bellart* zeide: „Wanneer te midden van woestenijen waar zich eertijds bevolkte steden verhieven, de reiziger, door de nieuwsgierigheid, die kenschetsende eigenschap van ons geslacht, aangespoord, het droevig overschot dier beroemde gedenkstukken bespeurt, welke, in vroegere eeuwen, opgerigt zijn, in de dwaze hoop van de sikkel des tijds te zullen trotseren, en dezelve niet meer zijn dan misvormde overblijfselen, een vlugtig stof, als het ware, dan kan hij zich niet van eene diepe weemoedigheid weerhouden, bedenkende, wat er van den menschelijken hoogmoed en van deszelfs werken wordt."

„Hoe veel wreeder is nog, voor dengeen, die het menschdom bemint, het schouwspel der ruïnen van eenen grooten roem, die door eigen schuld te schande is geworden en die de eer, waarmede dezelve zich in den beginne omringd had, opzettelijk bezoedelde?

„Wanneer dat ongeluk plaats heeft...., dan verontwaardigt zich ons gevoel over de grilligheden der fortuin, en wij zouden, uit onbedachte tegenstrijdigheid, verlangen, bij voortduring datgene te vereeren, wat zoo luisterrijk geschitterd heeft, ter zelfder tijd, dat men verfoeit en veracht hetgeen zulke schrikbarende rampen heeft veroorzaakt.

„Zoodanig, mijne Heeren, is de dubbelde en tegenstrijdige indruk, die de commissarissen des Konings, bij gelegenheid van dit bejammerenswaardig proces, ondervinden.

„Ach, dat er twee personen in den beschuldigden waren! Maar er is slechts een persoon in hem. Deze zelfde man, die zich, gedurende een' tijd, met militairen roem overdekt heeft, is de schuldigste aller burgers geworden. Wat gaat het vaderland zijn noodlottigen roem aan, die hij geheel heeft uitgedoofd door een verraad, hetwelk, voor ons ongelukkig land, van eene ramp gevolgd is, op welke wij naauwelijks onze aandacht durven vestigen! Hij heeft den Staat gediend; en hij heeft het meest toegebragt om deszelfs ondergang te bewerken. Niets kan eene dergelijke misdaad verzachten; er is geen gevoelen, dat niet moet wijken voor het afgrijzen, hetwelk eene dergelijke daad inboezemt.

„*Brutus* vergat, dat hij vader was, om slechts het vaderland te zien. Het offer, dat een vader aan het vaderland, zelfs met kwetsing van het gevoel der natuur, toebragt, dit offer moet de regters, die beschermers der openbare rust, nog veel meer aan het vaderland brengen, in weerwil van eene oude bewondering, die zich in haar voorwerp bedrogen had....

„De daadzaken, op welke gij bijzonderlijk uwe aandacht moet vestigen, vereenigen, ongelukkig voor den beschuldigden, eene volkomen baarblijkelijkheid met eene groote eenvoudigheid. Ik zal dezelve kort en zonder aanmerkingen ontvouwen, en zoodanig is derzelver aard, dat, uit deze korte ontvouwing, de geduchtste opeenstapeling van beschuldigingen tegen den maarschalk *Ney* zal voortspruiten.

„Ik zal zelfs, bij deze discussiën, een zeer droevig voordeel op hem hebben. Ik stem toe alles onaangeroerd te laten, wat de maarschalk niet op de naauwkeurigste wijze bekend heeft. Tot zijn woord, tot zijne bekentenis alleen zullen wij ons bepalen, om uw geweten de beoordeeling van de beschuldiging en van den beschuldigden af te vragen."

De commissaris des Konings schetste an, in weinige woorden, en in een geheel uit het hoofd uitgesproken redevoering, alles, wat sints den 7den maart, dat voor den beschuldigden zoo noodlottig tijdstip, is voorgevallen.

„De minister van oorlog, wiens instructiën in originali ten processe zijn overgelegd, had hem aanbevolen, *den vijand te verontrusten, om zijne ontwerpen te verijdelen, hem schade toe te brengen, en te vernielen, indien hij daartoe gelegenheid vond.* Intusschen heeft de maarschalk voorgegeven, dat hij, bij zijn vertrek, geene misstie te vervullen had, en dat hij, *met de armen over elkander*, te Besançon kon blijven. Het is daarentegen duidelijk, dat hem zeer krachtdadige en actieve maatregelen voorgeschreven waren.

„De maarschalk heeft steeds verzekerd, dat hij, tot in den beruchten nacht, tusschen den 13. en 14den maart, bij het onwrikbaar besluit was gebleven, om den Koning niet te verraden, om deszelfs zaak, de zaak van Frankrijk, getrouw te blijven. Reeds hebben wij edelmoedigelijk toegestemd, de omstandigheden, welke dien noodlottigen nacht zijn voorafgegaan, niet te onderzoeken; en dit is eene groote opoffering. Het zou zeer mogelijk zijn, om, met den wensch om eenen misslag te verzwaren, die ongelukkig niet behoeft verzwaard te worden, genoeg dubbelzinnigheid in het vroegere gedrag van den maarschalk te vinden, om aan de opregtheid zijner betuigingen te twijfelen. Al ware het dan alleen de daadzaak van het dragen der vijandelijke decoratie, op den 14den; eene daadzaak, die door verscheiden getuigen bevestigd en geenszins genoegzaam wederlegd, ja, die zelfs bewezen is door het stilzwijgen der getuigen, aan welke de maarschalk, in zeker opzigt, door eenen bijna vaderlijken band verbonden is.

„Zoo men hem gelooven mag, was het in dien noodlottigen nacht nog niet besluit: hij had eenigen tijd genomen, om te beraadslagen, even als ware het beraadslagen in zulk eene omstandigheid geen begin van misdaad!

„Hij roept den generaal *Lecourbe* en den generaal *Bourmont*; hij raadpleegt hen.... De beide generaals trachten hem zijn voornemen af te raden; doch te vergeefs.

„Gij herinnert u, dat hij den generaal *de bourmont* heeft gelogenstraft. Gij herinnert u den plegtigen toon, waarmede hij zich op de verklaring van den generaal *Lecourbe* heeft beroepen. Hierboven, ter plaatse, alwaar wij eenmaal zullen verschijnen, vreest ik geenszins zijne getuigenis in te roepen.

„Wel nu! die getuigenis was geschreven; zij is te berde gekomen: gij hebt gezien, dat het de generaal *Lecourbe* met den generaal *Bourmont* eens is. De generaal *Lecourbe* verklaart aan den maarschalk bedenkingen, omtrent den door dezen gekozen partij, te hebben geopend.

„Dan, er zijn nog andere getuigen, welke ter waarborging komen van de waarheidsliefde van den heer *de Bourmont*. Er bestaan materiele bewijzen. Zoo de heer *de Bourmont* de slechtheid gehad heeft hem aan te raden van een' trouweloozen weg in te slaan, waarom zijn zij dan gescheiden? Waarom heeft dan de generaal *de Bourmont*, vier en twintig uren daarna, den maarschalk *Ney* verlaten? Waarom dan begreep de maarschalk *Ney*, vijf dagen later, dien getrouwen, hem geheel toegedaanen vriend, in het bevel van arrestatie, den 19den, door hem geteekend?

„Indien zij het eens waren geweest, dan had de maarschalk het bevel niet uitgevaardigd, om den heer *de Bourmont* alom, waar hij te vinden was, te doen vatten.

„Hoe het ook zij, den 14den des morgens, doet een generaal-en-chef, een maarschalk van Frankrijk, met weldaden van zijnen Koning overladen, van wiens mildheid hij een zoo kostbaar bewijs had ontvangen, eene oproerige proclamatie aan de troepen voorlezen: hij zet zijn gansch leger tot een trouweloozen stap, tot eene lafhartige desertie, aan; hij doet hetzelve in de gelederen van den overweldiger overgaan, dien hij beloofd had in eene ijzeren kooi levend te zullen opbrengen.

„Welke uitlegging men hieraan geve, het aanwezen dier materiele daad is genoeg, om eene misdaad uit te maken.

„De beschuldigde zeide, dat hij zich door een' onverwinnelijken stroom, had laten medeslepen.

„Gij hebt eene getuigenis niet vergeten, welke mij met eene soort van eerbied heeft doordrongen; eene zoodanige getuigenis, dat, zoo men, ten behoeve der beschuldiging, eenige vragen aan den getuigen had moeten doen, ik niet weet, of die vragen op mijne lippen bestorven zouden zijn.

„De eerste aide-de-camp van den maarschalk is u, met eene koninklijke liefde, welke u niet ontsnapt is, komen zeggen dat hij, langen tijd, onder de oogen van den maarschalk *Ney* gediend hebbende, hem dankbaarheid en zijne volkome verknochtheid verschuldigd zijnde, den 14den, te Lons-le-Saulnier was aangekomen, dat hij met zijnen generaal gegeten had, doch diens gedrag niet kunnende goedkeuren, eene ziekte had voorgegeven en heen gegaan was,

dig het roer van Staat aanvaardde, en, te midden van stormen en gevaren, met vaste hand bestuurde. Hij, de geliefde Vader des Vaderlands, geniete al het heil, hetwelk een waardig vader smaakt in het geluk van dankbare kinderen, en deze zegen ruste bestendig op zijn Huis, tot in het laatste nageslacht.

Dat ook zij, wien, met en onder den Koning, de belangen des Volks zijn aanbevolen, door ijver, trouw en vaderlandsliefde, zich de eer waardig toonen, mede arbeiders van zoo een' Vorst te wezen!

Met een ootmoedig hart, begeerig om dankbaarheid door daden te doen blijken, God onzen Vader naderende, moeten wij van Hem, die ons hielp in de dagen onzer benaauwdheid, de gunstige aanneming onzer dankzeggingen en de genadige verhooring onzer gebeden geloovig afwachten, in den naam van onzen Heer en Zaligmaker *Jezus Christus!*

De Commissaris-Generaal, provisioneel belast met de zaken van den Hervormden en andere eerediensten, behalve die der Katholieken,

REPELAER VAN DRIEL.

BRUSSEL *den* 8. *December.* Het strekt ons tot het wezenlijkst genoegen, te kunnen berigten, dat Z. K. H. de Erfprins van Orange, volkomen van zijne bij Waterloo bekomene wonden, hersteld is. Zijne Doorluchtigheid heeft een bewijs van Hoogstdeszelfs Koninklijke edelmoedigheid gegeven, door aan den Heer *Gunning*, Chirurgijn en Chef van de Engelsche Armée, die hem bediend heeft, eene gouden Doos, met fraaije Diamanten bezet, en aan Mad. *Gunning*, een Halssieraad met Paarlen, versierd met Topasen en insgelijks met fraaije Diamanten omzet, met de daarbij bijhoorende Oorsieraden, ten geschenke te geven.

Heden zijn drie schoone regimenten Pruissische Kurassiers, uitmakende een gedeelte van de Kavallerie van het 6de korps, in deze Stad aangekomen.

BRUSSEL *den* 9. *December.* Volgens particuliere berigten uit Parijs, is de Maarschalk *Ney*, Donderdag voormiddag ten half tien uren, gefusilleerd.

DE VAART *den* 11. *December.* De Rivier de Leck heeft zich des namiddags ten 1 uren alhier, tot boven het Oudsijker Veer vastgezet.

Het water is wassende, staande des avonds 5 uur 6 v. 1 d. onder O. peil.

Beneden waards zit de Rivier geheel vast.

SCHALKWYK *den* 12. *December. Des morgens* 7 *uur.* — Het water is in de laatste 10 uren 12 duim gewassen, de Rivier is geheel overdekt met Ys, zoo dat men verwacht dat dezelve zich spoedig zal vast zetten.

Het water staat 7 v. 4 d. onder O. Peil.

DE VAART *den* 11. *December.* Het water is gedurende de laatste 12 uren 9 duim gevallen; staat de heden morgen ten 9 uren 6 voet 3 duim onder O. Peil.

E F F E C T E N.

Amsterdam den 11. *December.*

Int. pCt.		Prijs.
2½	Holland, Werkelijke Schuld	40¾ à 41¼
2½	——— Uitgestelde dito	4⅜ à 4⅝
	——— Restanten	1⅞ à 2⅛
	——— Kansbilletten	25¾ à 26¼
4	——— Domein-Certificaten	91 à 92
5	——— Syndicaat Bons, 6de serie	99 à 99½
5	Dito 7de ———	99 à 99½
5	Dito 8ste ———	99 à 99½
5	Oorlogslasten	84 à 84½
5	Rusland bij *Hope* en *Comp.*	73 à 73¾
-	——— Coupons 1813,	84 à 85
-	——— dito, 1814,	81 à 82
-	——— dito, 1815,	77 à 78
-	——— dito, 1816,	73 à 74
5	Pruissen.	94 à 94½
5	Saxen, bij *Braunsb. en Comp.*	95 à 96
5½	Sparje, 1807. dito.	39½ à 38½
	Coupons van dito.	17¾ à 18
5	Weener Bank.	28½ à 30
4	——— Dito.	22½ à 23¼
2½	Weener Certificaten.	22¼ à 23
3	Napelsche Certificaten.	53 à 53¾
5	Zweden.	28 à 28½
	——— Coupons.	10 à 11
4	Deensche Kroon.	60 à 61
5½	America. *Hope* en *Comp.*	95 à 95½
-	——— bij *Stadhorst*. 1793.	78 à 79

„ Hebt gij wel de taal der eer, welke zulk eene getuige nis ademde, gehoord?

„ De aide-de-camp keerde tot zijnent terug: waarom had dan de generaal niet ten minsten kunnen doen hetgeen voor den aide-de-camp mogelijk was? Hoe! zulk een verleider heeft den aide-de-camp niet kunnen medeslepen; deze heeft niet geaarzeld; heeft aan dien invloed van zijnen chef niet toegegeven, en de maarschalk *Ney* heeft, in den nacht tusschen den 13den en 14den, de kracht niet gehad, om vreemdelingen te wederstaan?.... Hij heeft dat voorbeeld, door een eenvoudig officier gegeven, niet gevolgd?....

„ Dat de maarschalk ons niet meer spreke van de gevaren, welke er in gelegen mogten hebben, van pogingen aan te wenden, om zijn leger te beteugelen. Het gevaar, hoe dreigend ook, is geene beweegreden van verschooning voor een Fransch militair.

„ Zal ik u spreken van dat bevel tot arrestatie, door den maarschalk tegen getrouwe officieren en beampten uitgevaardigd, waarin hij den generaal *Lacourbe*, den graaf *de Bourmont*, de Generaals *Dolort* en *Jarry*, de heeren *la Genetière*, *Durand*, *Dubanel*, den graaf *de Scey* en den heer *Clouet* zijnen aide-de-camp, begrepen heeft.

„ Ik ben er ver af van voortaan den maarschalk *Ney* als omstandige misdaden te willen toerekenen al die latere daden, welke slechts het noodwendig gevolg zijn van de eerste daad, door hem, op den 14den, begaan. Eenmaal deze daad begaan hebbende, eenmaal zijn besluit wel genomen zijnde, om daar van niet terug te komen, moest hij wel op den weg der rebellie blijven voortwandelen.

„ Wat er ook van de vraag der premeditatie zij, het is vol komen zeker, dat zich de maarschalk steeds aan de zaak van *Buonaparte* heeft overgegeven.

„ Zoodra hij zich te Parijs bij hem gevoegd heeft, bekomt hij eene zending, om den ring van onze Noordelijke vestingen te doorreizen. Aldaar openbaart hij in elke plaats zijne gevoelens voor den overheerscher; niet te vreden, van zijn getrouwheid voor diens persoon te gewagen en allerwege zijne ontrouw jegens den wettigen Vorst voort te planten, veroorlooft hij zich de honendste uitdrukkingen tegen den Koning. Men moet toestemmen, dat hij in deze daad van verraad eene groote openhartigheid heeft aan den dag gelegd, vermits hij, lang daar na, genegen schepte zich aan dergelijke uitboezemingen van lastertaal tegen den Vorst, die hem met zijn vertrouwen vereerd had, over te geven.

„ Ik weet niet, welke middelen van verzachting de raads lieden van den maarschalk te baat zullen nemen, om eene waarlijk onverklaarbare daad te verklaren, en waarvoor ik misschien, voor het belang van den beschuldigden, zou gewenscht hebben, dat hij met eene volkomene rondbotstigheid was uitgekomen, met verachting van die haarkloverijen, welke den rang, dien hij in de wereld bekleed, en het karakter, hetwelk hij aan den dag gelegd heeft, onwaardig zijn. Ik verwacht de aanmerkingen, die gemaakt zullen worden, en ik geloof, dat er geene zijn, welke niet gemakkelijk zullen kunnen wederlegd worden."

De president gevraagd hebbende, of de verdedigers gereed waren, om het pleidooi te beginnen, verzocht de heer *Berryer* hetzelve tot den volgenden dag uit te stellen, uit hoofde der veranderingen, welke hij in hetzelve maken moest, veroorzaakt door dat van den procureur-generaal en de laatst gehoorde getuigen. De president den heer *Berryer* vervolgens gevraagd hebbende, of hij dacht, dat eene enkele zitting voldoende was, antwoordde deze, dat hij het wel dacht, doch van de menschlievendheid der kamer hopen durfde, dat zij hem eenige oogenblikken rust zouden vergunnen. De zitting is derhalve afgebroken, en zal, morgen ochtend, ten half tien, weder voortgezet worden.

PARYS *den 6. December*. Heden is de zitting van de Kamer der Pairs afgeloopen. Alle derzelver deliberatien hebben ten gevolge gehad dat den Maarschalk *Ney*, overtuigd is van zich schuldig gemaakt te hebben aan de misdaden op de welken volgens art. 77, 87, 88, 89, 91, 93, 96 en 102 van het Lijfstraffelijk Wetboek, en volgens de Militaire Wet van Brumaire V. de Doodstraf gesteld is; weshalven zij *Michel Ney*, Maarschalk van Frankrijk, Hertog van Elchingen, Prins van de Moskowa, ter dood, in de forma, door het decreet van 12. Mei 1791, voorgeschreven, zoo als ook in de kosten van den Procese, veroordeelen.

Hierop vraagde de President of hij iets ter zijner ontschuldiging had in te brengen, de Maarschalk antwoordde, neen Mijn Heer! waarop de Kamer dadelijk zich in geheim comité formeerde. — Ten 11 uren wierd dezelve weder geopend en de President deed door de Deurwaarders de Advokaten van den beschuldigden roepen; doch deze waren afwezig, waarop de Kanselier het Doodvonnis van den Maarschalk openlijk voorlas. — Dit Vonnis zal door den Archivist van de Kamer aan den beschuldigden medegedeeld worden.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE *den* 10. *December*. Door den *Commissaris-Generaal, provisioneel belast met de zaken van de Hervormden en andere eeredienften, behalve dien der Katholieken*, is, bij geleidenden brief, aan de Gouverneurs der respective pro-

Zie verder den kant van deze Bladz.

⁂ Heden verloste door Gods bijzondere goedheid zeer voorspoedig van een welgeschapen ZOON, AGATHA MARIA VAN DAM, geliefde Huisvrouw van

H. A. F. GOBIUS.

Ysselstein den 10. December 1815.

⁂ Heden beviel van een *ZOON*, ANNA JACOBA GEERTRUYDA VAN UTENHOVE, Echtgenoote van

P. R. VAN DER VOORT.

Over Rhijn te Jutphaas den 10. December 1815.

⁂ Ondertrouwd

JOHANNES BOUMAN *Egbertus Zoon*, Weduwenaar en HILLETJE CANNEMAN.

Amersfoort den 9. December 1815.

⁂ Ondertrouwd

F. DE RIDDER en M. A. C. DE VREE.

Schalkwijk den 13. December 1815.

⁂ Op heden overleed alhier in den ouderdom van ruim 60 Jaren, onze waarde en zeer geachte Moeder en Behuwd-Moeder Vrouwe MARIA JUDITHA DE NEUWIRTH, Douariere den Hoog Edel Gestr. Heer DE LESNÉ-HAREL, in leven Generaal Majoor, waarvan wij bij deze kennis aan Naastbestaanden en Vrienden geven, met verzoek om van Brieven van Rouwbeklag verschoond te blijven.

GEORGE HENDRIK MATTHES Gz.
Uit aller Naam.

Utrecht den 6. December 1815.

⁂ Heden ontvangen wij het treurig berigt van den dood van onzen beminden Zoon JOAN CHRISTIAAN VAN DIEST, zedert 1805 Predikant in de Hervormde Gemeente te Jutphaas. Hij stierf den 6den dezer, in den ouderdom van ruim 33 jaren. Schoon wij niet twijfelen aan zijn tegenwoordig geluk, is nochthans ons Ouderlijk hart diep getroffen. Wij rekenen ons verpligt alle zijne en onze Vrienden van onze droefheid kennis te geven en houden ons, ook zonder Brieven van Rouwbeklag, verzekerd van hunne deelneming.

SAMUEL HENRICUS VAN DIEST,
MARIA VAN DIEST,
Geboren COOPSEN.

Bathmen den 8. December 1815.

⁂ Heden overleed alhier subiet aan de gevolgen van eene bezetting op de borst, de Heer ANTHONY SCHOONENBERG, in den ouderdom van ruim 57 Jaren.

H. VAN EMMERIK,
Executeur Testamentair.

Utrecht den 11. December 1815.

⁂ PIETER JACOB CANTZLAAR, PIETER OVERGAAUW en JOSUA DE LA PORTE, Makelaars te Rotterdam, geauthoriseerd door de Regtbank van Koophandel binnen deze Stad, als lasthebbende van hunne Meesters, presenteren, op Vrijdag den 15. December 1815 des voormiddags ten elf uren precies, in *het Badhuis*, in de Boompjes, aan de meestbiedenden te verkoopen: 48 Kisten *Bengaalsche* INDIGO, en dat bij Kavelingen, zoo als dezelve genummerd zullen zijn; liggende in de Boompjes, agter het Kantoor van de Heeren *S. Labouchère en Comp.* Kunnende daags voor en op den verkoopdag door een ijder worden bezigtigd: Iemand nader onderrigting begerende, spreke met de bovengenoemde Makelaars.

⁂ Met voorkennis van de Wel Edele Achtbare Heeren Burgemeesters dezer Stad, zal de Ondergeteekenden bij het beslotenwater, alle morgen ten 8 uren, ten zijnen Huize doen afrijden eene gemakkelijke op riemen hangende DILIGENCE, boven en behalven dien, des avonds ten vijf uren, vertrekt op Amsterdam voornoemde Diligence; zullende ook ter zelver tijd en ure van Amsterdam vertrekken van het Huis van de Weduwe *Gertzen*, op den hoek van de Botermarkt en Amstelstraat.

Utrecht den 9. December 1815.

J. J. BOSCHER,
Op de Neude, Lett. G. No. 131.

DILIGENCE BERIGT.

Tot informatie aan de Reizigers dient, dat ten gevolge der genomene maatregelen, door ververschingen van Paarden op de route van Utrecht naar Zutphen en vice versa, men in staat is gesteld dat de Diligence, even als in het Zomersaisoen, ook dezen Winter op *éénen dag* zal overrijden; zullende dezelve tweemaal per week, des Maandags en Donderdags, des morgens ten zes uren precies, afrijden van het Logement *het Zutphensche Posthuis* op het Vreburg, Lett. D. No. 342, te Utrecht, en te Zutphen van het Logement *de Halve Maan*. bij de Laarpoort, ten bovengemelde dagen, ten vijf uren precies.

Utrecht den 12. December 1815.

LOUIS VERMEULEN.

⁂ Bij P. DAAMS, op de Oude Gracht, bij de Gaardbrug, te Utrecht, zijn te bekomen blaauwe en zwarte Schotsche, Waag, Sunderlandsche, en Duitsche Waag, Kagchel, Engelsche en Duitsche SMEEKOLEN, van de beste kwaliteit, en civiele prijs.

⁂ C. KOPPEDRAJER, op de Vischmarkt, No. 399, te Utrecht, adverteert, dat bij hem te bekomen zijn beste ENGELSCHE OESTERS, à 52 Stuivers het honderd; beste gerookte WINTER ZALM, à 30 Stuivers het pond; beste ANSJOVIS het honderd, à 30 Stuivers; blanke GEMALE LENG, à 8 Stuivers het pond, als ook minder soort in prijs, en WINTER-HARING. Verzoeke ieders gunst.

⁂ J. HENDRIKSEN *Drukker en Boekverkooper te Rotterdam*, heeft als in vorige jaren weder in gereedheid „ *Geplaatdrukte* DOCTORS en CHIRURGYNS *Rekeningen*, NIEUWE Signaturen, *Hoogduitsche* VRAGTBRIEVEN, „ „ onderscheidene soorten van WISSELBRIEVEN, ASSIGNATIEN en QUITANTIEN, zoo *Engelsche*, *Fransche* als „ „ *Hollandsche*. Nieuwe LIASBORDEN of BRIEVENDEKKEN, en wat verder tot een Kantoor benoodigd is. — Nog „ „ heeft dezelve in gereedheid 26 nieuwe soorten van N. JAARSKRANSEN, benevens eene nieuwe verzameling van GELE- „ „ GENHEIDS VERSJES, toepasselijk op alle tijden en standen. Ook nog een nieuw verbeterde en vermeerderde druk „ „ van het KORENBOEKJE, onmisbaar voor alle die maar iets met den Graanhandel, zoo hier als door het gantsche Ko- „ „ ninkrijk en Engeland, te doen hebben, à 12 St. — Ook zijn bij denzelven nog maar zeer weinige Exemplaren van „ „ het ST. NICOLAAS GESCHENK, à 18 St. en verders eenige nieuwe Prentenboekjes, te bekomen."

⁂ Bij den Boekverkooper FRANÇOIS BOHN te Haarlem, is gedrukt en alom verzonden:

I. GEDICHTEN van H. H. KLYN, zindelijk gedrukt op best Schrijfmediaan, en versierd met een gegrav. Titel en Vignet van *R. Vinkeles*, in nette Cartonneband.

II. KRUIWAGENS, of, hoe komt men het best door de Wereld, door M. EDGWORTH, met gegrav. Titel en Vignet van *R. Vinkeles*.

III. O'DONNEL. Een Iersch Volksverhaal, door Lady MORGAN geb. Misf OWENSON, naar het Engelsch, met platen van *R. Vinkeles*, in 2 delen *compleet*.

IV. *Gratis*, een FONDSLYST van alle de bij hem gedrukte Boeken, waaronder *Reisbeschrijvingen*, *Romans* en voorts *een aantal Werken van smaak, zeer geschikt om naar de Oost of West te zenden*, meest al in de de laatste Jaren gedrukt en aldaar geheel *nieuw* en *onbekend*.

vincien geadresseerd de navolgende uitschrijving, voor den dankstond, op den 20sten december aanstaande.

LANDGENOOTEN!

De groote strijd is gestreden! Een magtig heerleger van geoefende krijgslieden, door wraak en eerzucht geleid, stout op hunne krachten en reeds aanvankelijk behaalde voordeelen, dreigde ons vaderland den ondergang en Europa eene nieuwe slavernij!

Nederlandsche benden, weinig in getal, meest nog ongeoefend in den strijd, maar sterk door vaderlandsche trouw en standvastigen moed, aangevuurd door het verheven voorbeeld van Neêrlands jongen Held, onverwinnelijk door vertrouwen op den God onzer vaderen, weêrstonden den aanval des trotschen vijands, en verschaften aan onze dappere Bondgenooten de gelegenheid, tot die voorbeeldelooze overwinning, waardoor andermaal de vrijheid der wereld bevochten werd. De krijg was verschrikkelijk, maar kort en beslisfend. Het bestaat niet meer dat geduchte leger: de Heere der heerschaaren beval deszelfs vernietiging! De overweldiger zelf, die reeds weder de volken in zijne ketenen waande, op den voet vervolgd, ontvlood zijne hoofdstad, en vond geene schuilplaats dan in de gevangenis. Voor de tweedemaal beklom in zijne plaats de wettige Vorst den troon, wiens herstel Europa als het noodzakelijk onderpand harer rust moest vorderen.

Op nieuw verheugt ons de blijmare van den algemeenen Vrede, tegen nieuwe schennis, door vaster waarborg dan ooit te voren verzekerd.

Zoo groote gebeurtenissen, welker afloop jaren scheen te vorderen, ontwikkelden zich in weinige maanden; de overwinning was reeds daar, terwijl nog de bloem onzer jongelingen, die met geestdrift den jeugdigen arm het vaderland toewijdden, ten strijde spoedde, om in de eer onzer dappere Prinsen te deelen.

Wie erkent niet in dat alles het aanbiddelijk en goedertieren bestuur der Opperste Wijsheid? Wie voelt niet de behoefte, om, voldoende aan de uitnoodiging van onzen geliefden Koning, zich met zijne medeburgers en geloofsgenooten in de gewijde tempels te vereenigen, ten einde de opregte offers der gemeenschappelijke dankbaarheid den Vader der menschen plegtig aan te bieden.

Het is waar, veel kostte de bevochte zege, groot waren de verliezen; het bloed der dappere verdedigers van Europa's vrijheid, ook dat van velen onzer waardige landgenooten, is vergoten; dan heerlijk en niet te duur gekocht was de vrucht van deze opofferingen.

Neen, dat bloed vloeide niet te vergeefs! Het was de prijs van de redding der volken en van Neêrlands geluk. In dat bloed is andermaal roemrijk de schandelijke herinnering vernietigd aan onze vernedering en verguizing, gevestigd de eer van onzen herboren staat! Met edele fierheid, zien wij, in de op het vreemd geweld heroverde kunstschatten, den roem onzer vaderen en tevens de zegeteekenen onzer zonen; de banden, die Nederlanders en Nederlanders, die Koning en onderdanen vereenigen, zijn naauwer toegehaald, zijn onverbreekbaar geworden, bezegeld door wederzijdsche opoffering en trouw; door het bloed van Vorst en Burgers!

Het Nederlandsche rijk, welks vernietiging het eerste hoofd doel was van den vijand der volken, staat daar, vermeerderd en versterkt, krachtiger dan te voren; bestuurd volgens eene naar de algemeene en bijzondere belangen gewijzigde Grondwet, terwijl 's Lands Oudsten reeds met onzen beminden Monarch maatregelen beramen, om in de behoeften van den Staat te voorzien.

Zoo werden de raadslagen der boozen verijdeld en het kwaad voor ons in eenen zegen verkeerd. Door hartelijke dankzeggingen zullen wij God onzen Redder verheerlijken en tevens met een kinderlijk, op ervaring rustend vertrouwen, Hem alle onze belangen aanbevelen; van Hem die den vrede gebood, de bevestiging van dien vrede smeeken. Hij schenke rust en welvaart, na zoo vele bloedige jaren van onrust en ellende; geve dat de droeve ondervinding Vorsten en Volken wijzer en beter make; bevele, dat vorderingen in ware verlichting, Christelijke godsvrucht en opregte deugd de gezegende vruchten worden van zoo vele en zoo verschrikkelijke rampen.

Den Allerhoogsten de belangen der menschheid opdragende, zullen wij inzonderheid gedenken aan die van ons dierbaar vaderland; en ook vooral zijnen zegen smeeken over onzen geëerbiedigden Koning, die, in den hoogsten nood, moe-

Zie verder den kant van de eerste Bladz.

TE UTRECHT, BY DE LEEUW EN COMP.